

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208337
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120208337.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D. XX, E., zastúpeného advokátkou: JUDr. Mária Jezerská, so sídlom Mýtna 35, Trnava, proti žalovaným: 1. F. G. B., nar. X.X.XXXX, adresa H. X, D. a 2/ F. I. B., nar. X.XX.XXXX, adresa H. X, D., obaja žalovaní zastúpení splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o zaplatenie 4.975,58 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 39C/74/2020-90 zo dňa 25. mája 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovanej 2/ voči napadnutému uzneseniu o d m i e t a .
- II. Vo vzťahu k žalovanému 1/ napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaných 1/ a 2/ na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikujúc ust. § 125 ods. 1, 2, § 273, § 277 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
3. Vecne súd prvej inštancie dôvodil tým, že vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 39C/74/2020-32 zo dňa 9.6.2021, nakoľko sa žalovaní k žalobe nevyjadrili, napriek tomu, že im bola uznesením č.k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021, ktoré žalovaný 1/ prevzal dňa 11.5.2021 a žalovaná 2/ dňa 5.5.2021, uložená povinnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaní 1/ a 2/ túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnili. Právnym dôvodom vydania rozsudku pre zmeškanie bolo nespĺnenie povinnosti podľa § 273 CSP žalovanými. Rozsudok bol žalovaným 1/ a 2/ doručený dňa 30.7.2021. Dňa 13.8.2021 doručili žalovaní 1/ a 2/ súdu podanie označené ako „odvolanie sa proti rozsudku č. 32 vo veci žaloby sp. zn. 39C/74/2020 a návrh na zrušenie rozsudku č. 32 vo veci sp. zn. 39C/74/2020 pre zmeškanie v plnom rozsahu spolu s vyjadrením“; obsahom podania bol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s odvolaním. V podaní žalovaní uviedli, že uznesenie 39C/74/2021 zo dňa 13.4.2021 im bolo doručené 5.5.2021 a 11.5.2021, svoju povinnosť si v zákonnej lehote 15 dní splnili a dňa 21.5.2021 elektronicky/mailom na adresu J. podali vyjadrenie k žalobe zo dňa 31.10.2020 spolu s písomnými dôkazmi na ich obranu. Vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení. Dňa 2.8.2021 po doručení rozsudku č. 32 bolo k uzneseniu č. 27 na podateľni Okresného súdu v Trnave osobne podané vyjadrenie zo dňa 19.5.2021, ktoré bolo podané elektronicky dňa 21.5.2021 na J., spolu

s priloženou mailovou komunikáciou. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. 32 v plnom rozsahu, vrátane výroku o náhrade trov konania, spolu s priloženým vyjadrením podávajú, pretože neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, zároveň žiadajú súd, aby návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v plnom rozsahu vyhovel, rozsudok pre zmeškanie uznesením zrušil a začal vo veci opäť konať. Žalobca vo svojom vyjadrení k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že boli dodržané podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP, žalovaní nepreukázali, že z ospravedlniteľných dôvodov zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, preto navrhoval, aby súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovanými preukázané argumenty nepredstavujú ospravedlniteľný dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaní nepreukázali žiaden ospravedlniteľný dôvod prečo zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe. V súdnom spise sa nenachádza mailové podanie zo dňa 21.5.2021. Ak by aj toto mailové podanie bolo založené v súdnom spise, v zmysle ustanovenia § 125 ods. 2 CSP bolo potrebné podanie dodatočne do desiatich dní doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou. Túto zákonom uloženú povinnosť si žalovaní nesplnili, keďže podanie dodatočne doručili súdu až dňa 2.8.2021. V zmysle ustanovenia § 8 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené zákonom, alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní neplynuli v období od 19.1.2021 do 28.2.2021, teda v období mája 2021 mohol byť procesný úkon vykonaný. Súd tak skonštatoval, že žalovaní nepreukázali konkrétny ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa nemohli vyjadriť k žalobe. Z tohto dôvodu súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu, podali žalovaní 1. a 2. prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, v ktorom s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP dôvodili, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces žalovaných a súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že predmetom konania je žalobcom tvrdený nárok na zaplatenie nájomného. Žalovaní sa domnievajú, že nielen vydanie, ale celkovo vedenie predmetného konania je popretím zásady *res iudicata*, v zmysle základných zásad civilného konania a príslušných ustanovení CSP a súd nemôže prikočiť k vydaniu kontumačného rozsudku, ak sú tu dôvody na odmietnutie žaloby, resp. zastavenie konania. V predmetnom konaní bolo kúpnu zmluvou prevedené vlastníctvo stavby na žalovaných. V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka kúpnu zmluvou vstupuje nadobúdateľ do postavenia pôvodného vlastníka, nejde však o generálnu sukcesiu (vstup) do jeho všetkých práv a povinností (pôvodného vlastníka). V danom prípade tak nešlo o vstup žalovaných do postavenia „nájomcu“; kúpna zmluva nenadväzuje na nájomnú zmluvu nakoľko takýto stav v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka nie je možný. V prípade nájmu pozemku, ak je predchádzajúci vlastník nájomcom (ak nájom je k pozemku a predmetom nájmu je pozemok) a nájomca je vlastníkom stavby na pozemku (ako v tomto prípade), stále platí, že ide o zmluvný vzťah nemajúci vecnoprávny charakter – a teda ak niekto kúpi stavbu, nestáva sa automaticky nájomcom. Žalobca v predmetnom prípade vychádza z nesprávneho posúdenia prechodu nájmu – ten platí, len ak vlastník pozemku pozemok predá, tak vstupuje do práv a povinností prenajímateľa, a je povinný rešpektovať nájomnú zmluvu. V danom prípade je uzatvorená nájomná zmluva medzi vlastníkom pozemku a spoločnosťou BEGAM s.r.o. Táto spoločnosť je nájomcom a tým bola a zostala aj po prevode vlastníctva stavby. Účelom nájmu bolo síce užívať pozemok pre účely „strpenia“ stavby, v zásade to však nemá vplyv na platnosť a trvanie nájmu. Nový vlastník stavby tak nevstúpil do zmluvy ako nájomca, nie je nájomcom podľa danej zmluvy a nájomcom zostala naďalej spoločnosť BEGAM s.r.o. Len nový vlastník ako prenajímateľ vstupuje do postavenia pôvodného prenajímateľa; na strane nájomcu však také niečo nenastáva. V zmysle vyššie uvedeného žalovaní nie sú pasívne vecne legitimovaní, čo však súd pri posudzovaní vydania kontumačného rozsudku nezohľadnil. Žalovaní na tomto mieste poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obdo 22/2009 týkajúce sa znenia ust. § 153c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaní sú presvedčení, že konanie trpí takými vadami, že neexistuje žiadna iná cesta, ako len zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaní nie sú pasívne vecne legitimovaní; nikdy nevstúpili do právneho postavenia spoločnosti BEGAM s.r.o. a zároveň došlo k nesprávne výkladu a aplikácii príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov. Poukázali na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 4 Cmo 421/94, v zmysle ktorého je predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku z hľadiska hmotného práva a len zmeškanie žalovaného nemôže vyústiť do jeho procesného neúspechu v konaní, čo je aj situácia žalovaných v tomto konaní, ktorí v spore nie sú pasívne vecne legitimovaní. Analogicky

k tomu pristupuje ustanovenie § 172 ods. 2 CSP ktoré *expressis verbis* vyslovuje, že v prípade ak sú dôvody na zamietnutie a odmietnutie žaloby, prípadne na zastavenie konania, súd nesmie vydať rozsudok pre zmeškanie. Napriek tomu, že uvedené nie je výslovne uvedené v ust. § 273 písm. a) CSP, vzťahuje sa to (aj s poukazom na vyššie citované rozhodnutie a komentár k CSP) aj na uvedený prípad. V prípade, že by to tak nebolo, bolo možné už len v dôsledku nevyjadrenia sa k žalobe prisúdiť žalobcom neexistujúce nároky. Tu žalovaní poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 233/2019, v zmysle ktorého: „...formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci... Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).“ Na základe uvedeného žalovaní navrhovali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaní opierajú svoje odvolanie v podstate o neexistenciu predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t. j. že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces žalovaných a že súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento postup však podľa CSP nie je možný. Podľa § 277 ods. 1 prvá veta CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, o tom súd žalovaného v rozsudku pre zmeškanie poučí. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že žalovaný musí preukázať existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškal lehotu na vyjadrenie k žalobe a to listinnými dôkazmi – dodržanie prekluzívnej procesnej lehoty na uplatnenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaní vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku ani v odvolaní voči uzneseniu, ktorým bol ich návrh zamietnutý, vôbec nepreukázali splnenie vyššie uvedených zákonných podmienok. Žalovaní vo svojom odvolaní vôbec nenamietajú existenciu ospravedlniteľného dôvodu pri splnení podmienok podľa § 273 CSP, ale namietajú nesplnenie zákonných podmienok stanovených zákonom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. To je však dôvod na odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie a nie na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým bol návrh na zrušenie rozsudku zamietnutý. Ide teda o dve odlišné situácie, z ktorých uplatnenie jedného vylučuje použitie druhého. V danej veci žalovaní totiž podali aj odvolanie voči samotnému rozsudku pre zmeškanie, t. j. vo veci samej, kde môže byť preskúmaná ich obrana, a to nesplnenie podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku. Vzhľadom na to, že na strane žalovaných ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP, žalobca namietá, že žalovaná 2/ nepodala odvolanie včas. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 1/ odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a vo vzťahu k žalovanej 2/ odvolanie odmietol, pretože bolo podané oneskorene.

7. K vyjadreniu žalobcu podali žalovaní 1/ a 2/ písomné vyjadrenie v ktorom uviedli, že nesúhlasia a vyjadreniami žalobcu, že žalovaní nesplnili podmienky pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ustanovenia § 277 ods. 1 CSP t. j. že nenamietajú existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškali podanie vyjadrenia a zároveň že nepreukázali objektívnu skutočnosť dodržania prekluzívnej procesnej lehoty na uplatnenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaní *expressis verbis* uviedli nielen v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ale aj v odvolaní voči uzneseniu, ktorým bol návrh žalovaných zamietnutý, dôvody, prečo považujú za ospravedlniteľné zmeškanie ich lehoty; ktoré sumarizujú tak, že inštitút rozsudku pre zmeškanie je v zmysle konštantnej judikatúry najvyšších súdnych inštancií následkom procesnej pasivity sporovej strany. V predmetnom prípade došlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že žalovaní zaslali vyjadrenie na súd prostredníctvom svojej emailovej schránky bez toho, aby toto podanie autorizovali (§ 125 ods. 2 CSP), preto súd na podanie žalovaných neprihliadal a vydal rozsudok pre zmeškanie. Žalovaní v predmetnom prípade neboli zastúpení; podania žalovaní koncipovali a súdu doručovali sami. Podľa názoru žalovaných vyššie uvedená skutočnosť sama o sebe zakladá ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie lehoty. Žalovaní v predmetnom prípade boli aktívni v konaní; zaslali súdu vyžadované podanie, označili skutočnosti a dôkazy ako prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, zaujímali sa o súdne konanie, avšak v dôsledku ľudskej chyby,

resp. nevedomosti, zaslali súdu neautorizované podanie. Súdu je známe z jeho vlastnej činnosti, že žalobca so žalovanými viedol a stále vedie viacero súdnych konaní, v ktorých žalovaní aktívne chránia svoje práva a právom chránené záujmy voči žalobám žalobcu. Nakoľko žalovaní boli a sú stranami viacerých súdnych konaní spolu so žalobcom, celá situácia sa pre nich stala komplikovaná a neprehľadná, čo v konečnom dôsledku vyústilo do toho, že bol vydaný rozsudok pre zmeškanie. Zároveň žalovaní zotrvávajú na názore, že nie sú pasívne vecne legitimovaní a žaloba žalobcu trpí takými vadami, že tunajší súd nemal inú možnosť ako zamietnuť návrh žalobcu. K dodržaniu lehoty uviedli, že žalovaní návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podali bezodkladne po tom, čo obdržali predmetný rozsudok. S týmito tvrdeniami žalobcu, že uplatnenie odvolania a zároveň návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je vylúčené, sa žalovaní nestotožňujú a tento výklad priamo odporuje nielen zákonným ustanoveniam CSP, ale aj názoru akademickej a odbornej verejnosti. V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že uplatnenie oboch týchto inštitútov súčasne nie je žiadnym ustanovením CSP vylúčené. Žalovaní sú názoru, že v danom prípade súčasne neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (podanie odvolania vo veci), a zároveň že zmeškali lehotu z ospravedlniteľných dôvodov (neautorizovanie podania vo veci); preto žalovaní uplatnili oba procesné prostriedky. K podpore názorov žalovaných na to, či vyššie uvedený dôvod zakladá ospravedlniteľný dôvod, ale aj k podpore názoru zlučiteľnosti oboch procesných inštitútov (návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolania voči rozsudku) poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 3.6.2021, sp. zn. III. ÚS 354/2021 a dôvodili, že ak v prípade zlého založenia predvolania na pojednávanie Ústavný súd SR konštatoval ústavnú konformnosť výkladu, že ide o ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania, v prípade žalovaných ide o obdobný prípad. Zároveň pokiaľ žalobca uvádza, že žalovaná 2/ nepodala v predmetnej veci odvolanie včas, ide o úplne absurdné konštatovanie žalobcu. Žalovaná 2/ podala odvolanie súčasne spolu so žalovaným 1/, nakoľko obaja sú právne zastúpení tým istým právnym zástupcom. Žalovaní teda mali za to, že preukázali, že sú dané dôvody na zrušenie vydaného rozsudku pre zmeškanie, žaloba žalobcu je nedôvodná, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd vec nesprávne právne posúdil, preto je dôvodné napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. K vyjadreniu žalovaných podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že je nesporné a zo spisu vyplýva, že žalovaní nepodali v súdom stanovenej lehote vyjadrenie k žalobe, ktoré sa považuje za podanie vo veci samej a ktoré by spĺňalo podmienky ust. § 125 ods. 2 CSP. Žalovaní tvrdia, že vyjadrenie podali v mailovej podobe. V spise sa však nachádza len kópia o podaní mailu (doručená dodatočne), z ktorej však nie je preukázané, že prílohou mailu bolo aj vyjadrenie. Je nesporné a zo spisu vyplýva, že podanie žalovaných, ktoré spĺňa zákonom stanovené náležitosti, bolo súdu doručené až 2.8.2022, t. j. potom, čo už bol vo veci vydaný rozsudok (vydaný bol 9.6.2021, žalovaní ho prevzali 30.7.2021). Pre rozsudok je rozhodujúci skutkový stav v čase jeho vydania. Lehota, ktorá je stanovená v § 125 ods. 2 CSP, teda lehota, aby bolo podanie v elektronickej podobe bez autorizácie dodatočne doručené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu, je desaťdňová. Ak sa takéto podanie dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada a súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Táto lehota na doplnenie je hmotnoprávna, nie je možné ju predĺžiť. Taktiež je nesporné, že žalovaní ani vo svojich podaniach do dnešného dňa neuviedli ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zákonom stanovenú lehotu nedodržali a jeho existenciu nepreukázali do dnešného dňa ani listinnými dôkazmi (choroba, pobyt v zahraničí a pod.). Vo svojom odvolaní žalovaní uvádzali ako dôvod pandemickú situáciu. S touto argumentáciou sa však už vypořádala súd vo svojom rozhodnutí tak, že v období mája 2021, kedy mali žalovaní splniť svoju povinnosť, mohol byť ich procesný úkon vykonaný, pretože v tomto období tomu nebránila pandemická situácia, keďže podľa osobitného zákona lehoty ustanovené zákonom alebo súdom neplynuli len v období od 19.1.2021 do 28.2.2021. Žalobca ďalej uvádza, že súbežné uplatnenie odvolania voči kontumačnému rozsudku a návrhu na zrušenie rozsudku re zmeškanie je síce možné, ale z princípu veci jeden vylučuje druhý, preto by ku konkurencii oboch inštitútov nemalo dochádzať. Žalobca je presvedčený, že súd musí vychádzať vždy z povahy uplatnenej vady. Ak by totiž súd zistil, že nebola splnená zákonná podmienka pre vydanie kontumačného rozsudku, musí postúpiť vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu a zamietnuť návrh na zrušenie kontumačného rozsudku, ak by však zistil ospravedlniteľný dôvod, musí kontumačný rozsudok zrušiť a odvolací súd by musel odvolanie odmietnuť. Z logiky veci potom vyplýva, že žalovaný síce môže využiť oba inštitúty, avšak v konečnom dôsledku jeden vylučuje druhý. Odvolanie síce podali obaja žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu s dátumom v 7/2022, avšak pre posúdenie lehoty je rozhodujúce, kedy žalovaná rozhodnutie prevzala. Zo spisu vyplýva, že žalovaný 1/ prevzal rozhodnutie 20.6.2022 a žalovaná 2/ dňa 15.6.2022. Keďže medzi nimi nejde o nerozlučné spoločenstvo, ale o samostatné spoločenstvo, bolo odvolanie podané včas iba jedným zo samostatných spoločníkov,

nemá účinky aj vo vzťahu k druhému spoločníkovi. Preto žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdil a vo vzťahu k žalovanej 2/ odmietol.

9. V poslednom písomnom podaní žalobca uviedol, že práva sporových strán ohľadne platenia nájomného a zmluvnej pokuty už boli súdmi SR riešené. Odvolací súd koná so stranami, ktoré boli stranami právoplatne skončených a rozhodnutých konaní, preto by mal byť výrok týchto rozhodnutí preň záväzný v súlade s § 228 ods. 1 CSP (rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 40C/14/2020-134 zo dňa 21.9.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 26Co/7/2023 zo dňa 23.1.2024, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2024 a vykonateľnosť dňa 4.2.2024).

10. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), sa najskôr zaoberal skúmaním existencie formálnych podmienok pre podanie odvolania žalovaných 1/ a 2/, a to predovšetkým jeho včasnosťou, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 2/ proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 386 písm. a) CSP ako oneskorene podané odmietnuť.

12. Podľa § 362 veta prvá CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

13. Zo spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo žalovanej 2/ doručené do vlastných rúk dňa 15.6.2022 (doručenka na č. l. 32 spisu), lehota 15 dní na podanie odvolania začala plynúť dňa 16.6.2022 (štvrtok) a žalovanej 2/ márne uplynula dňa 30.6.2022 (štvrtok). Pokiaľ potom hoci spoločne so žalovaným 1/, podala žalovaná 2/ odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 4.7.2022, ide na strane žalovanej 2/, ktorá so žalovaným 1/ netvorí v danej právnej veci nerozlučné procesné spoločenstvo (§ 77 CSP), o podanie odvolania po uplynutí jej lehoty na podanie odvolania. Odvolaciemu súdu preto nezostávalo iné, ako s použitím ust. § 386 písm. a) CSP odvolanie žalovanej 2/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie ako podané oneskorene odmietnuť.

14. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného 1/, odvolací súd po zistení, že jeho odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťal (§ 357 písm. h/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je nedôvodné, preto je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom obsah preskúmaného rozhodnutia, jeho odôvodnenie a žalovaným 1/ uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh žalovaných na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

16. Podľa § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

17. Podľa § 277 ods. 1 CSP, ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s

vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

18. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese musí aj žalovaný, ak má v spore procesne obstať, vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. V prípade, že žalovaný nerešpektuje súdom uloženú povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe, prikróčí súd za splnenia podmienok podľa § 273 CSP k vydaniu kontumačného rozsudku.

19. Opravným prostriedkom, ktorý potom žalovaný má proti vydanému rozsudku pre zmeškanie, je buď odvolanie podľa § 356 písm. b) CSP pre nesplnenie podmienok pre jeho vydanie, alebo návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP. Jediným prípustným odvolacím dôvodom proti rozsudku pre zmeškanie je, že neboli splnené všetky procesné podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku. Podmienkou pre podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je potom naopak existencia ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe (hoci inak boli procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaných splnené). K súbehu oboch inštitútov, t. j. odvolania proti rozsudku pre zmeškanie a návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie by pritom v zásade nemalo dochádzať, keďže ide o dve rozdielne situácie a dva rozdielne postupy obrany žalovaného. Zásadne tieto inštitúty nie je možné svojvoľne zamieňať, keď predpoklady pre uplatnenie každého z nich sú celkom odlišné. Kontumačný rozsudok teda môže byť zrušený iba v prípade, že žalovaný požiadava o jeho zrušenie, ak lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe preukázateľne zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu. Žalovaný je povinný existenciu ospravedlniteľného dôvodu pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie preukázať.

20. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobu s prílohami doručil súd prvej inštancie spolu s uznesením č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021, ktorým žalovaným uložil povinnosť vyjadriť sa k žalobe, do vlastných rúk žalovaného 1/ dňa 11.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 5.5.2021. Lehota 15 dní na vyjadrenie sa k žalobe teda uplynula žalovanému 1/ dňa 26.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 20.5.2021. Títo sa v lehote určenej súdom k žalobe nevyjadрили, preto súd prvej inštancie dňa 9.6.2021 rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaných, ktorý verejne vyhlásil. Uznesenie č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021 pritom okrem výzvy na písomné vyjadrenie sa k žalobe a uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa žalovaní odvolávajú a označenie dôkazov, na preukázanie svojich tvrdení, obsahovalo aj riadne poučenie o tom, že ak si žalovaní bez vážneho dôvodu povinnosť uloženú súdom nesplnia, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie podľa § 273 CSP v spojení s ust. § 137 písm. a) CSP. Ďalej zo spisu vyplýva (č. I. 29), že žalovaná 2/ bola dňa 20.5.2021 o 8:05 hod. nahliadnuť do súdneho spisu.

21. Žalovaní podali návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (spolu s odvolaním voči rozsudku pre zmeškanie a vyjadrením vo veci), v ktorom uviedli, že dňa 21.5.2021 podali elektronicky na adresu J. vyjadrenie k žalobe spolu s písomnými dôkazmi na svoju obranu, pričom vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení.

22. Odvolací súd však zistil, že do dňa 9.6.2021, kedy súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nie je v súdnom spise žiadne podanie, ani e-mailové, ktoré by obsahovalo vyjadrenie žalovaných k podanej žalobe. Rozsudok pre zmeškanie bol obom žalovaným doručený do vlastných rúk dňa 30.7.2021. Až dňa 2.8.2021 bol súdu doručený e-mail (č. I. 35 spisu), v ktorom žalovaná 2/ uvádza, že dňa 21.5.2021 mali žalovaní formou e-mailu zaslať súdu vyjadrenie k podanej žalobe, preto žiadala predmetný rozsudok zrušiť a uviedla, že vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení. Nižšie v tomto e-maily je uvedené, že dňa 21.5.2021 mala byť z adresy K. poslaná správa subjektu J., predmetom ktorej malo byť vyjadrenie k žalobe, avšak v danom prípade sa jedná iba o kópiu e-mailu, z ktorej nie je zrejmé, či e-mailová správa zo dňa 21.5.2021 bola podateľní okresného súdu skutočne odoslaná a či obsahovala ako prílohu – vyjadrenie k žalobe s prílohami, pretože z predloženej kópie e-mailu to vôbec nevyplýva. Navyše, ak by aj e-mail zo dňa 21.5.2021 obsahoval ako prílohu vyjadrenie žalovaných k žalobe spolu s prílohami – listinnými dôkazmi (ako uvádzali – nájomná zmluva, výpisy z LV a kópia katastrálnej mapy), bolo nevyhnutné, aby toto elektronické podanie bez autorizácie, ktoré ako vyjadrenie k žalobe sa považuje za podanie vo veci samej, bolo podľa § 125 ods. 2 CSP doručené v lehote 10 dní (t. j. najneskôr dňa 31.5.2021) súdu listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Pretože je nesporné a žalovaní ani iné skutočnosti

neuvádzali, že v lehote 10 dní tvrdené e-mailové podanie zo dňa 21.5.2021 nebolo doplnené listinne alebo elektronicky autorizované podľa osobitného predpisu (zákon o e-Governmente), platí zákonom stanovený následok, že súd na takéto podanie neprihliada a ani na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Lehota na doplnenie podania v zmysle ust. § 125 ods. 2 CSP je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť. V predmetnej právnej veci to znamená, že ak by aj e-mail zo dňa 21.5.2021 prípadne bol podateľni okresného súdu doručený (čo preukázané nie je) a obsahoval by ako prílohu vyjadrenie k žalobe (čo e-mail na č. I. 35 spisu nepotvrďuje), vzhľadom na to, že predmetné podanie majúce obsahovať podanie vo veci samej – vyjadrenie k žalobe, nebolo v zákonom stanovenej lehote 10 dní doplnené listinne alebo v elektronickej forme autorizované podľa zákona o e-Governmente, na toto podanie sa neprihliada, teda vôbec nenastali jeho účinky.

23. Argument žalovaných v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, že vyjadrenie k žalobe nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení neobstojí, pretože v období mesiaca máj 2021 neplatilo (ani v zmysle zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii) žiadne také pandemické opatrenie, ktoré by žalovaným bránilo prísť podať písomné vyjadrenie k žalobe osobne do podateľne súdu alebo na pošte. Navyše v spise sa na č. I. 29 nachádza Úradný záznam potvrdzujúci, že žalovaná 2/ sa dňa 20.5.2021 osobne dostavila na okresný súd za účelom nahliadnutia do spisu.

24. Pokiaľ teda ide o posúdenie existencie ospravedlniteľného dôvodu podľa § 277 ods. 1 CSP, tak odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v tomto prípade správne uzavrel, že takéto dôvody na strane žalovaných dané neboli. Okolnosť, že žalovaní napriek uzneseniu súdu ukladajúceho im povinnosť vyjadriť sa v stanovenej lehote k podanej žalobe, s poučením o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, si túto povinnosť svojej základnej procesnej obrany v spore nesplnili, pričom neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by im v tom bránili, alebo splnenie tejto povinnosti výrazne sťažovali (dovolenka, alebo cesta v zahraničí, hospitalizácia, vážne zhoršený zdravotný stav a pod.). Pandemická situácia na území SR totiž žalovaným v máji roku 2021 nebránila podať písomné vyjadrenie napr. v listinnej podobe v podateľni súdu, alebo na pošte.

25. Pokiaľ žalovaní v samotnom odvolaní zo dňa 4.7.2020 (č. I. 95 spisu) uvádzali argumenty proti samotnej žalobe, že teda nemal byť vydaný rozsudok pre zmeškanie nakoľko hmotnoprávny nárok žalobcu vo veci nie je daný, pretože neexistuje zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými, a teda títo nie sú aktívne vecne legitímovaní, a tiež skutočnosti ohľadom neexistencie procesných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, s ktorými sa odvolací súd vysporiadal v rozsudku č. k. 28Co/44/2023 zo dňa 28.5.2024 rozhodujúc o odvolaní žalovaných proti rozsudku pre zmeškanie, tak tieto argumenty ako odvolacie dôvody proti uzneseniu, ktorým súd zamietol návrh žalovaných na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pre neexistenciu ospravedlniteľného dôvodu, z ktorého žalovaní zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe, nie sú vôbec relevantné. V návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je podstatnou okolnosťou tvrdenie existencie ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý strana zmeškala lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe. Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľuje zmeškanie lehoty na vyjadrenie sa k žalobe, teda svoju procesnú pasivitu v spore, musí byť takej intenzity a závažnosti, ktoré mu znemožňujú podať písomné vyjadrenie z objektívnych dôvodov. Poukaz na pandemickú situáciu takouto okolnosťou nie je, pretože tá v uvedenom období nebola taká, aby žalovaným bránila podať listinné vyjadrenie na pošte alebo v podateľni súdu, kam sa aj žalovaná 2/ dňa 20.5.2021 za účelom štúdia spisu dostavila (č. I. 29 spisu).

26. Žalovaní potom vo vyjadrení zo dňa 19.1.2023 (č. I. 140) uvádzali ďalšie odvolacie dôvody proti napadnutému uzneseniu, ktoré v samotnom odvolaní neuvádzali, a to, že žalovaní v predmetnom prípade neboli zastúpení a podania koncipovali a súdu doručovali sami. Dôvodili, že boli v konaní aktívni a súdu zaslali vyjadrenie, ktoré v dôsledku ľudskej chyby, resp. nevedomosti, zaslali neautorizované. Avšak žalobca so žalovanými vedie viacero súdnych konaní, čím sa celá situácia pre nich stala neprehľadná. Ďalej v tomto podaní uvádzali, že zotrávajú na postoji, že v spore nie sú pasívne vecne legitímovaní a že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

27. K tomuto podaniu žalovaných (zo dňa 19.1.2023) odvolací súd uvádza, že preskúmvacia právomoc odvolacieho súdu sa obmedzuje na rozsah a dôvody uvedené v odvolaní (§ 379, § 380 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 362 a § 365 CSP) a ktorých existencia sa v konaní súčasne preukázala. Zákonná koncentrácia konania

sa totiž uplatňuje aj v konaní o opravných prostriedkoch. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania (t. j. iniciovanie opravného konania), ale aj vymedzenie programu odvolacieho konania (určenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda) a argumentáciu tvrdených vadností rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania tak nemožno rozširovať ani meniť odvolacie dôvody, ani navrhované dôkazy.

28. Preto pokiaľ žalovaní neuviedli rozhodujúce tvrdenia o existencii ospravedlniteľného dôvodu v podanom odvolaní, nie je možné, aby tieto dôvody dodatočne neobmedzene rozširovali. Odvolaciemu súdu sa však žiada dodať, že žalovaní nielen že nesplnili povinnosť podať vyjadrenie k žalobe v listinnej podobe, alebo elektronicky autorizované podľa osobitného predpisu, ale ani nepreukázali, že vôbec zaslali na adresu J. e-mail, ktorého prílohou by bolo vyjadrenie k žalobe, pretože e-mail zo dňa 2.8.2021 to svojím obsahom nepreukazuje, keďže nepotvrďuje, že prílohou e-mailu zo dňa 21.5.2021 by malo byť vyjadrenie k žalobe. Ospravedlňovanie nepodania vyjadrenia k žalobe nevedomosťou, alebo ľudskou chybou neobstojí, pretože ide o nesplnenie základnej procesnej povinnosti žalovaného a nedoplnenie neautorizovaného elektronického podania zákonodarca prísne sankcionuje pod následkom neprihliadania na takéto podanie, pričom hmotnoprávnu lehotu 10 dní na doplnenie podania (§ 125 ods. 2 CSP) nie je možné odpustiť ani predĺžiť. Žalovaní pritom sami uviedli, že vo vzťahu k žalobcovi vedú viacero súdnych sporov, vzhľadom na to možno usudzovať, že už majú aspoň minimálne povedomie o priebehu súdneho konania. Pokiaľ ide o argumenty, týkajúce sa nedôvodnosti žaloby žalobcu vo veci samej, tie sú v tomto prípade nerozhodné, pre nepreukázanie existencie ospravedlniteľného dôvodu v danom prípade pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe.

29. Vydanie kontumačného rozsudku bolo v danej veci následkom procesnej pasivity žalovaných, ktorí si riadne nesplnili základné povinnosti sporovej strany. Vyjadrenie k žalobe predstavuje základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, ktorej absencia predstavuje porušenie súčinnosti súdu a sporových strán pri rýchлом a efektívnom skončení sporu. Na základe zistených skutočností má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že návrh žalovaných na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol podaný nedôvodne, preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalovanému 1/ (ktorý podal včas odvolanie) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným 1/ a 2/, keď neúspech žalovaného 1/ predstavuje potvrdenie napadnutého uznesenia a neúspech žalovanej 2/ predstavuje odmietnutie jej odvolania ako podaného oneskorene. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).